

Gebroken brood

„...doch Hij deed Zijn mond niet open" (Jesaja 53:7).

In het gebroken brood zien wij het beeld van het zwijgende lijden van Christus. Mijn vrienden, heden plaats ik voor uw ogen de duidelijkste en eenvoudigste schildering van het stille lijden van Jezus Christus, het Lam Gods. In de nacht, in welke Hij verraden werd, nam Hij brood. Waarom brood?

1e. Om de duidelijkheid en algemeenheid van dit beeld. Hij nam geen zilver, of goud, of juwelen, om Zijn lichaam voor te stellen, maar brood, eenvoudig wezenlijk brood, om u te tonen dat Hij, komende om in de plaats der zondaren te staan, niet kwam in Zijn oorspronkelijke heerlijkheid, met Zijns Vaders engelen. Hij heeft niet de natuur der engelen aangenomen. Hij is mens geworden.

2e. Hij koos daartoe brood, om u te tonen, dat Hij stom was, dat Hij Zijn mond niet opendeed. Wanneer ik het brood breek, dan biedt het geen weerstand, het klaagt niet daarover, het buigt onder mijn hand. Zo was het ook met Christus, Hij verzette zich niet, Hij beklagde Zich niet, Hij boog Zich onder oneindige gerechtigheid Gods.

„Als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open."

R. M. MacCheyne (1813-1843)

(De bron van zaligheid